

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 9T/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618010089
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8618010089.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v trestnej veci obž. Y. X. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. X Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 9. augusta 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Y. X., nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom
F., I. XXX/XX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 03.02.2018 v čase okolo 01:00 hod. počas návštevy E. I. v rodinnom dome č. XX v obci M. okres F., využívajúc to, že E. I. na posteli v kuchyni zaspal, z obývacej izby zobral notebook značky G. C. 100S-14 v hodnote 289,- eur, monitor značky Samsung LS24D330HSX v hodnote 111,90 eur a mobilný telefón zn. Samsung Galaxy J5 v hodnote 229,- Eur, ktoré ku škode E. I. z rodinného domu odniesol,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Tr. zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. d/, l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

O d ť o v o d n e n i e

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry vo Svidníku podal na tunajší súd dňa 29.03.2018, sp. zn. Pv 46/18/7712-12 obžalobu na obv. Y. X. a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 03.02.2018 v čase okolo 01:00 hod. počas návštevy E. I. v rodinnom dome č. XX v obci M. okres F., využijúc to, že E. I. na posteli v kuchyni zaspal, z obývacej izby zobral notebook značky G. Ideapad 100S-14 v hodnote 289,- eur, monitor značky Samsung LS24D330HSX v hodnote 111,90 eur a mobilný telefón zn. Samsung Galaxy J5 v hodnote 229,- Eur, ktoré ku škode E. I. z rodinného domu odniesol.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení o jeho právach a taktiež aj v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/, ods. 2, 5 a 8 Tr. por., po ktorom obžalovaný bol poučený, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, prehlásil, že poučeniu porozumel a urobil vyhlásenie podľa § 257 ods.1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

Keďže obžalovaný po zákonom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, súd u obžalovaného v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. otázkami zistil:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu,

písm. d/ - či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s ním mohol radiť o spôsobe obhajoby,

písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutkov,

písm. g/ - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy mu kladené za vinu,

písm. h/ - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa mu kladú za vinu.

Na všetky tieto otázky obžalovaný Q. X. odpovedal „ÁNO“.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu aj s ohľadom na to, že poškodený si nárok na náhradu škody neuplatnil.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním zápisnice o výpovedi svedka J. M., odborným vyjadrením, listinnými dôkazmi a to: zápisnicou o vydaní veci, pokladničným dokladom, správou ÚPSVaR, potvrdením ÚPSVaR, správou o povesti, správou Sociálnej poisťovne, odpisom z registra trestov, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov, písomným podaním poškodeného a pracovnou zmluvou zo dňa 9.8.2018 a pripojeným spisom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/124/2016.

Pri určovaní druhu a výmery trestu uloženého obžalovanému sa súd riadil základnými zásadami uvedenými v ustanovení § 34 Tr. zákona a bral teda do úvahy konkrétne okolnosti spojené so spôsobom spáchania trestného činu a jeho následkom, zavinením, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobou páchatel'a, jeho pomermi a možnosťou jeho nápravy.

U obžalovaného súd zistil dve poľahčujúce okolnosti a to tie, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona) a že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých (§ 36 písm. d/ Tr. zákona), keďže v čase jeho spáchania mal 19 rokov a táto skutočnosť podľa názoru súdu mala vplyv na jeho rozumovú spôsobilosť. Taktiež zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to tú, že už bol

za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/124/2016 zo dňa 16.12.2016.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/124/2016 zo dňa 16.12.2016 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným dokladom a určením skúšobnej doby v trvaní 20 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.12.2016, a tak od 17.12.2016 začala plynúť skúšobná doba podmieneného odsúdenia, ktorá mala plynúť do 17.08.2018. Obžalovaný sa tak dopustil prečinu krádeže, ktorý je predmetom tohto konania, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (dňa 03.02.2018).

Pokiaľ obhajoba navrhovala uloženie samostatného peňažného trestu s ohľadom na to, že sa obžalovaný dopustil majetkovej trestnej činnosti, tak súd uloženie peňažného trestu ako trestu samostatného považoval za nedostačujúce, pretože ten je možné podľa § 56 ods. 2 Tr. zákona uložiť za prečin v prípade, že vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatelia trest odňatia slobody neukladá. Práve pre povahu spáchaného prečinu a osobu páchatelia (resp. možnosť jeho nápravy) takýto postup podľa názoru súdu v prejednávanej veci nebol opodstatnený. Obžalovaný sa totiž nielenže dopustil úmyselného trestného činu v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin, je nutné pripomenúť aj okolnosti prípadu, keď sa obžalovaný dopustil prečinu krádeže po tom, čo zneužil pohostinnosť a následne aj bezbrannosť poškodeného (svojho kamaráta), ktorý pozval obžalovaného k sebe domov, kde spolu požívali alkoholické nápoje a obžalovaný poškodeného okradol po tom, čo poškodený zaspal. Konanie obžalovaného nie je možné považovať za konanie v afekte spôsobené vplyvom alkoholu, pretože ak by to bolo tak, obžalovaný by si nasledujúci deň ráno (po vytriezvení) uvedomil, čo urobil a kontaktoval by poškodeného, ktorý bol jeho kamarát (vzhľadom na postoj poškodeného v súdnom konaní by zrejme poškodený ani nepodal trestné oznámenie). Naopak, obžalovaný podľa vlastnej výpovede na hlavnom pojednávaní nasledujúci deň išiel aj s ďalšou osobou do Prešova v úmysle ukradnúť veci speňažiť, k čomu ale nedošlo len preto, že ich v záložni nechceli vziať. Taktiež konanie obžalovaného spočívajúce v ukrývaní ukradnutých vecí ako aj to, že veci vydal až na výzvu polície, svedčí o tom, že si musel byť vedomý toho, čo robí a že veci neplánoval vrátiť poškodenému dobrovoľne. Súd tak dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného nenaplní iný druh trestu ako trest odňatia slobody. Zároveň súd poznamenáva, že skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil majetkovej trestnej činnosti (že sa dopustil úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech), na čo poukázala obhajoba, mohlo byť aj dôvodom pre uloženie peňažného trestu popri treste odňatia slobody podľa § 56 ods. 1 Tr. zákona, avšak súd to pre naplnenie účelu trestu nepovažoval za potrebné.

Trestná sadzba za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona je až 2 roky odňatia slobody, no vzhľadom na prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi (2:1) súd pri ukladaní trestu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona vychádzal z trestnej sadzby až 16 mesiacov odňatia slobody (horná hranica 24 mesiacov, t.j. 2 roky sa znížila o 8 mesiacov ako 1/3 z 24 mesiacov, t.j. rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby).

Na obžalovaného doposiaľ nebolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody, a preto jeho výkon v rozsahu 4 mesiacov považuje súd za dostačujúci na zabezpečenie jeho nápravy a odradenie ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. Podmienené odloženie výkonu trestu u obžalovaného nevedlo k náprave, keďže sa dopustil úmyselného trestného činu v čase podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin, čo vylučuje podmienené odloženie výkonu ukladaného trestu odňatia slobody v tomto prípade (§ 49 ods. 2 Tr. zákona).

Obžalovaný doposiaľ nebol nikdy vo výkone trestu odňatia slobody, a preto ho súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Svidník.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Rozsudok možno napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.